

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—
5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cena abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj —
20 hr. — za radok drobnaha druku ū adnej paloscy.

Da dziesiatych uhodkaŭ niezaležnaści Polšcy.

11 listapada 1918 h., pašla bolš jak wieku nia woli, Polšča ūžnoŭ pačulaśia wolnaj. U hety dzień u sercy Polšcy ū Wařawie nia było ūžo okupacyjnych niemieckich wojsk, u hety-ż dzień prybył u Wařawu z niawoli niemieckaj Jazep Piłsudski, jakomu było sudžana stacca pieršym načalnikam wolnaj Polšcy, a tak-ža hałoŭnym pawadyrom zbrojnych sił wolnaj Polšcy.

Woś-ža 11 listapada siol. hodu Polšča ūračysta abchodziła dziesiatyja ūhodki nanowa ūskrešanaj swajej dziaŭžawy.

10 listapada sojm Rečypaspalitaj Polskaj paświacił ūračystaje pasiedžańnie hetamu wialikamu polskamu światu.

Pasły z mienšaściami Bielarusy, Ukraincy i Niemcy ūčaćsia ū hetym sojmawym światkawańni nia pryniali. U piśmie na ruki maršalka Sojmu kluby ūkraiński i bielaruski tumačać, čamu hetak pastupili. U henym piśmie miž inšym čytajem: „Polskaja dziaŭžawa paustała dziakujučy tamu, što klič samastanauleńnia narodaŭ zdabył sabie ū čaśie wajny prawa hramadzkaści... Adrodžanaja Polšča nie ūšanawała padstawy prawa samastanauleńnia narodaŭ i pryłučyła čaść ziamli ūkraińskaj i bielaruskaj (i litoŭskaj—pryp. Red.), katoryja taksama imknulisia da swajej niezaležnaści... Pry hetaj nahodzie ūważajem patrebnym padkreślić, što staim niaŭchilna na stanowišcy prawa samaaznačėńnie narodaŭ ūkraińskaha i bielaruskaha na ūsich ich etnografičnych ziemiach“.

Hety fakt adnosinaŭ da dziesiatych uhodkaŭ niezaležnaści Polšcy Bielarusau, Ukraincau, tak-ža i Niemcau na polskaje hramadzianstwa zra- bili wialikaje ūražajnie. „Kur. Wil.“, stojačy duža bliska da ūradu, u sta- ci „Uroczyste posiedzenie Sejmu“, (11 listapada 1928 h. Nr. 259) aceni- wajučy fakt ūstrymańnia narodnych mienšaściami ab ūspomniennyh ūra- čystaściami, miž inšym piša: „Adzinym zdareńniem, kidajučym cień na ūča- raśni dzień u parlamancie polskim była adsutnaść pasłaŭ klubau Ukrain- skaha, Bielaruskaha i Niemieckaha... Najbolš hodnym uwahi ū hetym jość toje, što pasły niemieckija, ukraińskija i bielaruskija rašylisia na hetuju biaz sumniwu jaskrawuju demonstra- cyju, u čaśie—dla bolšaści hramadzian dziaŭžawy tak waźnym i ūračystym i što nie zatrymalisia prad wystupleń- niem, nosiačy ū sabie znaki piarečań- nia adnosna dziaŭžawy...“

Siańniašajnie ūstrymańnie bol- šaści siabrau parlamentu narodnaści nia polskaj pawinna wyklikać siarod adkaznych kiraŭnikau polskaj palityki dziejaść nia tolki čućciowuju. Aba-

wiazkam ich adnosna budučaj dzia- ŭžawy jość stwareńnie takich warunkau, u jakich siańniašajnie demonstranty nie mahli b. znaćci ani apraŭdańnia, ani adwahi da padobnych wystupleńniaŭ...“

Hetyja słowy hroźby z boku hazy- ty, stojačy bliska da kruhoŭ uradowych, z pryčyny ūstrymańnia narodnych mienšaściami ad światkawańnia polskaj niezaležnaści haworać sami za siebie. Choć my da padobnych wystupleń- niaŭ adnosna nas bolšaści polskaha hramadzianstwa daŭno prywykli, ad- nak, nad hetym astatnim wystupleń- niem maŭčkom prajści nia možam. Pradusim musim świerdzić, što pa- mima hroźbau „Kur. Wil.“ bielaruskaje nie pradažnaje hramadzianstwa stano- wišča samaaznačėńnia narodaŭ adra- čysia nia moža. Nia moža jano tak-ža adračysia ū Polšcy ad swaich prawau palityčnych, kulturnych i hramadzka- ekanamičnych, zabiaśpiečanych, praŭ- da, polskaj konstytucyja, ale aź da siańniašajnia dnja nia spoŭnienych.

Latwija zdabyłasja na toje, kab Bielarusam, swaim hramadzianam, dać kulturnuju aŭtanomiju, S.S.S.R. zda- byłasja na toje, kab choć u wuzkich ramkach komunistyčnaha światlahladu dać Bielarusi kulturnuju i adčaćci pa- lityčnuju aŭtanomiju, Polšča 2 mili- jony Bielarusau u praciachu dziesiaci- letniaha swajho istnawańnia ūsčiaz kormić abiacankami. Paru dziesia- kau škol, Himmazija ū Wilni i Nawa- hradku woś i ūsio, što my ad Polšcy majem u halinie kulturnaj.

Školy-ż bielaruskaj ū liku adpa- wiednym da nasialeńnia bielurskaha, a tak-ža zbudawanych na stałych praŭnych padstawach, my, na naš žal i na dziwa ūsiaho światu, nia majem.

Ekanamičnaje žyćcio bielurskaha narodu pad Polščaj tak-ža duža cia- ŭkoje. Paminajučy asadnictwa, jakoje atrymała i atrymliwaje dalej wolnija ziamli ū našym krai, z jaŭnym minañ- niem intaresau biezziamielnych i ma- laziamielnych sialan-Bielarusau, pra- wodzicca palityka škodnaja dla nas i ū inšaj halinie. Praŭda, dajuca hrašowyja subydy na roźnija ekanamičnyja ar- hanizacyi, ale dajuca jany arhaniza- cyjam polskim, jakija majučy hrošy trymajuc pry swaich rukach Bielarusau ekanamična i palityčna, abo dajuca skarbowyja hrošy byccam bielurskaj arhanizacyi, charaktaru polonofilskaha, jak „Haspadarski Žwiaz“ (hladzi „Na- rod“ Nr 12—orhan Janki Stankiewiča, dzie skazana „Ziemiarski Bank asy- nawaŭ Bielurskamu Haspadarskamu Žwiazu 3 tysiačy zał. na arhanizawań- nie wystaŭki“), arhanizacyi nia majučaj nijakaha značėńnia ū bielurskim hra- madzianstwie, Janki Stankiewiča, jaki nasuproč usiaho bielurskaha hrama- dzianstwa, nasuproč jaŭnych intaresau

Čamu nam blaha?

Na hetaje pytańnie adkaz prosty: usia zlybiada, jak paasobnych adzinak, siemjaŭ, tak i celaha narodu, paustajeć z pryčyn našaj ciemnaty, niaświeda- maści i niakulturnaści. Kab paprawić svoj los, pazbycca zlybiady, pieradu- sim treba ūpornu zmaħacca z tymi pry- čynami jaje,—treba nam zmaħacca z ciemraj, ūświedamlacca nacyjanalna i imknucca da kultury. Nia lohkaja heta praca, ale mahčymaja; treba tolki he- taha žadać, u hetym kirunku pracawać, a chacieć zrabić—badať što palowu žadanaha zrabić. Naprykład, kali sie- lanin choča kupić sabie dziesiacinu ziamli, to jon zaŭsiody nosicca z taje dumkaj, kab hetaje swajo žadańnie zdziejsić; šukaŭe sposabaŭ, kab na- być hrošy i kupić hetuju-ż dziesiacinu ziamli. Taksama i ū zmaħańni z ciem- natoj. Pryčyny blahaťy wyciśnie rod- naja hazecina, knižka i arhanizowa- naść pad swaim rodnyim bielurskim ściaham. A kab praświacić swaich rodnych dzietak, dyk treba žadać rod- naje školy. Rodnaja škola ūzhaduŭe našych dzietak na dobrych adzinak siam'i i na karysnych hramadzian na- šaha narodu.

Jasna i zrazumiela, što tady, i tolki tady nam moža być lepš, bo in- šaha ślachu da lepšaj budučyni nia- maška. Ciapier świat taki, što koźny dbaŭe tolki pra siebie, pra svoj narod i starajecca rabić dabro dla siebie i swajho narodu. Palaki ci Maskali našaha bytu nie paprawiać, choć i śmat čaho dla nas abiacajuć, ale su- časnaja praktyka i historyja pakazy- wajuć nam adwarotnaje. Hetyja našy „pryjacieli“, karystajučy z našaj nia- świedamaści robić dabro tolki dla siebie, hetym samym kryŭdžajuć nas. Choć-by taki prosty pryklad, jak asad- nictwa na našych ziemiach, jakoje i da siańniašajnia dnja nia spynilasia.

Słowam našyja „pryjacieli“ śmat čaho abiacajuć, asabliwa ū časy pie- radwybarnyja ū Sojm i Senat, kab tolki my ich swaimi hałasami tudy prawiali, ale tam robić zusim adwa- rotna i najčaćciej na našu niekaryść.

Kab nia dacca hetamu, my pa- winny być świadomymi, zarhanizawa- ny ū swaje nacyjanalnaja partyi i być siabrami swaich kulturna-pra- swietnych instytucyjaŭ, jak Biel. Inst. Hasp. i Kult. i inš.

bielurskaha narodu ūstupiŭ na da- rohu ūhody z Palakami.

Padobnaja polskaja palityka za- miest lahodzić bielurska-polskija ad- nosiny jašće bolš ich razdražnaje, zamiest iści nasustreć słušnym pat- rebam bielurskaha narodu jašće bolš henyja patreby pawialičy waje.

Dyk całkom zrazumiela, čamu hramadzianstwa bielurskaje razam z Ukraincami, Niemcami i Litoŭcami ū swiacie Niezaležnaści Polšcy ūčaćsia nia brali, a dziwicca tolki treba z na- laści „Kur. Wil.“, jaki za našaje ūstrymańnie ad polskaha świata nia dwuznačna hrozić nam. My-ż adnak swajo stanowišča ūważajem za słuš- naje i sprawiadliwaje i nawat zhodnaje z polskaj konstytucyja.

Našaje padobnaje stanowišča nia

čalawiek, praświečany choć kry- chu, światomy i zarhanizowany, zaŭ- siody budzie cikalicca hramadzkaŭ sprawaj, budzie čytać rodnyja hazety i knižki. Hetaje-ż apošniaje nawučyć jaho paznać siebie i swaju hodnaść čalawieka.

Paznaŭšy swaju hodnaść čala- wiečuŭ, paznaŭe i swaje prawy ū zna- čeńni hramadzkim, a świadamaść swaich ideaŭ heta ūžo jość ślach da ich.

Marwič.

Z hazet.

Dziesiać hadoŭ tamu ū Šwajcaryi.

„Słowo“, 4-X-28 h. u adcinku „Odruchy przed-genewskie“ zmiaščaje cikawyja wiestki ab niezaležnickich imknieńniach narodaŭ, żywučych na terytorii byŭšaj Rasiei. Z henaj staćci dawiedy wajeŭsia, što 10 hadoŭ ta- mu ū Šwajcaryi była ūžo hutarka i ab niezaležnaści Bielarusi. Pačynalni- kam hetych wialikich dumkau u toj čas byŭ wiadamy ciapier u Wilni Ks. Dr. prałat Wiskont, jaki prabywajučy ū toj čas u Šwajcaryi, zhrupawaŭ ka- la siebie Litoŭcaŭ, Palakau, Ukrain- caŭ i Bielarusau dzieła apracawańnia budučaha planu niezaležnickaha, ale zhodnaha miž saboj sužyćcia Litoŭ- caŭ, Palakau, Bielarusau i Ukraincaŭ.

Swaje hetyja plany ks. Wiskont pašyraŭ pry pomačy šwajcarskaj pre- sy, jak u „Courrier de Geneve“, a tak- ža ū časopisi „La liberte“. U swaich staćciach ks. Wiskont zaklikaŭ Biela- rusau, Ukraincaŭ, Palakau i Litoŭcaŭ da stwareńnia asobnaha kamitetu dzie- la pracy nad ūspomniennyimi planami. U 1918-m hodie sapraŭdy paustała komisija „Commission de l'Est“, u skład jakoj uwajoŭ lżycki, jak prad- staŭnik ad Bielarusau. Hienaralnym sekretarom hetaj komisii byŭ ks. Wis- kont, katory ūwieś čas swajho praby- wańnia, abo ū Fryburhu, abo ū Lo- zańnie byŭ dušoŭ jaje. Komisija heta paustała i wiała swaju praca ū Lo- zańnie. Na žal, jak bačym, hetym pry- hožym i słušnym dumkam ks. Wiskan- ta nia było sudžana ždziejsićca; pry- hožyja słowy astalisia sławami, a pie- rawaha siły realnaj z boku Palakau zra- bila swajo.

jość warožym da polskaha narodu, jano tolki jość pratestam prociŭ kryŭd- naj dla nas dziesiaciletnej polskaj palityki. „...Narodu polskamu—paŭto- rym za „Życie Ludu“ (Nr 21, 18 lis- tapada siol. h., staćcia „Święto nieza- dowolonych“) — z pryčyny świata dzie- siatych uhodkaŭ niezaležnaści žadajem śčaścia i pamysnaha raźwićcia ū jaho pryrodnach hranicach, bo wierym, što ūreście samo žyćcio zmusić pol- skija ūrady pierastać i škadawać sia- niašaj palityki eksterminacyjnaj (wy- nišćalnej), stasawanaj biezhladna da Litoŭcaŭ, Bielarusau, Ukraincaŭ, ka- toryja siańnia jość slabiejšyja, za nie- kalki hadoŭ adnak nabiaruć siły, ja- kaja prymusić Palakau inakš adnosić- ca da našych słušnych, siańnia adki- nutych, narodnych imknieńniaŭ...“

Litoŭcy z dapamohaj Ukraincam prociŭ Polšcy.

Pad takim zahałoukam „Dziennik Wileński” Nr. 263 za hazetaj „Dzień Kowieński” padaje, što ŭ związku z lwoŭskimi padziejami Litoŭska-Ukrainskaje T-wa ŭ Koŭnie wydała da Ukraincaŭ adozwu, wyrażajučy im spačućcio i abureńni na Palakoŭ z pryčyny metody, jakuju Palaki stasujuć adnosna Ukraincaŭ. T-wa zaznača ŭ adozwie, što padzie 1 listopada ŭ Lwowie zakrapilisia na zaŭsiody ŭ sercach litoŭskich. Adozwu padpisali prof. Birżyška, prof. Krewe-Mickiewiczis, d-r Puryckas, prof. L. Wojlonis, R. Skipitis, J. Bartowiczus, W. Dandzwardas.

Padobnae spačuwaŭčaju wyrażenie, jak piša „Dziennik Wileński” — „bratom” Ukraincam, katoryja daznali hwałtaŭ i żnieważeńnia z boku aŭwierałych ich kataŭ, — studentaŭ Palakaŭ u Lwowie, pierasłaŭ centralny wykaŭnaŭczy kamitet — arhanizacyi pawarotu Wilni. Adozwu padpisali: prof. M. Birżyška, inż. Sliżys, K. Łapanas, prof. Żemajtis i Kaŭza.

Hdzie jość punkt ciażaru?

Pad takim zahałoukam „Przegląd Wileński” Nr. 18 razważajučy sprawu polska-litoŭskaha sporu miż inšym piša: — „Nie padlahaje sumliwu, što ŭschodnija hrancy Polšcy nia jość apiortyja ani na podstawach historycznych, ani gleografičnych, ani etnografičnych. Jość susim słuŭsnyja i przypadowyja. Hranica polska-litoŭskaja idzie sučasnej liniij dzieła taho, što wojski hien. Żelihoŭskaha da jaje dajšli; hranica polska-biełaruskaja stałasja dzieła taho, što p. Dombiski mieŭ sentyment da Nawahradčyny, nie paważna traktawaŭ Miensk i Słuck; hranica polska-ukrainskaja nia maie nijakich padstawaŭ”. Dalej u hetym artykule haworycca: — „Imknieńnie da siabie raŭdziortych čaściej Litwy, Bielarusi i Ukrainy budzie ŭzrasć, nie zanikać. Heta adno ŭžo, nawet u wypadku pradŭżajučahasia abiezulańnia Rasi i Niamiečczyń, wajaŭniča napoŭnić turbotaj polskich palitykaŭ ab dalejšaj pryślaści i abudzić refleksyju, ci sučasnyja hrancy začwierdżany Radaj Ambasadaŭ možna ŭważać za wlačystyja, jak ich akreśliła z zachopeniem adna z warszaŭskich hazet”.

Z.

PAŠYRAJCIE „BIEŁ. KRYNICU”

Dla biełaruskich dziećak patrebnja szkoła ŭ rodnaj mowie biełaruskaj.

Kożny narod maie swaju rodnuju szkołu, dyk i našyja biełaruskija dziećki majuć da jaje prawa, jakoha nichto nie pawinien ad ich adabrać. Nawuka ŭ rodnaj mowie bolš zrazumiełaja, jak u inšych čużych mowach.

Nawat bački nia majuć maralnaha prawa admaŭlać swaim dziećkam rodnaj szkoły. Mocna pahwałčaju heneja prawa tyja bački, katoryja nie damahajucca dla swaich dziećak szkoły ŭ rodnaj mowie. Prawa na rodnuju szkołu nam Bielarusam u Polšcy dajecca zakonami z dnia 31.VII 1924 h. i z dnia 7.I 1925 h.

Pawodle hetych zakonaŭ biełaruskija ŭradawyja szkoły mohuć adčyniać ŭ Wilenskim, Nawahradzkim, Palskim wajawodztwach, u Horadzienskim i Waŭkawyskim pawietach, Biela-stockaha wajawodztwa.

Kab atrymać rodnuju biełaruskaju szkołu, treba padaŭać deklaracyi pawiatowamu Školnamu Inspektaru nastupnaha źmiestu:

Deklaracyja.

Ja niżej padpisany(a) (imia i prożwišča), hramadzianin(ka) Polskaj Rečypaspalitaj, biełaruskaj nacyjanalnaści, žychar (nazoŭ wioski, chutaru, miastečka), hminy (nazoŭ), pawietu (nazoŭ), jak bačka — maci — praŭny apiakun dziećaci — u školnym wieku.

(imia dziećaci).

Na podstawie artykułu ŭstawy z dnia 31.VII 1924 h. żmiasčajučaha niekataryja pastanowy ab arhanizacyi školnictwa (Dz. U.R.P. Nr. 79, poz. 766) żadaju ŭwiadzeńnia ŭ istnujučuju — majučuju adkrycca — publičnuju narodnuju szkołu ŭ (nazoŭ wioski, miastečka) biełaruskaj wykładowaj mowy.

Dnia . . . 1928 h.

(podpis ułasnaručny)

Da Školnaha Inspektara ŭ m. (nazoŭ miesta)

UWAHA: niepatrebnich sloŭ pišać nia treba, a kali blanki drukawanyja, to niepatrebnija slowy treba zakreślić.

Deklaracyi pawinny składać tolki bački dziećaci, abo kali bačkoŭ nia ma, to apiakuny. Deklaracyi treba pišać pabiełarusku, abo papolsku. Podpis na deklaracyi treba zawierać u hminie, abo suŭdzi, ci nataryusa. Wojt nia maie prawa admaŭlać zawierać podpisaŭ na deklaracyjach školnych, bo ŭ pračinnym wypadku narušy-by zahad

Ministra Unutranych Spraŭ z dnia 12 lutaha 1925 h. Podpisy na deklaracyjach wojt zawierać biazpłatna.

Padpisaŭšyja deklaracyi na biełaruskaju szkołu i zawierajučy podpisy ŭ hminie, ci ŭ suŭdzi, abo nataryusie, kab ablahčyć u hetaj sprawie turboty — mohuć daručyć swaje deklaracyi adnamu čalawieku (paŭnamocniku) padać ich pawiatowamu Školnamu Inspektaru.

Taki paŭnamocnik pawinien zrabić spis bačkoŭ-apiakunoŭ, padpisaŭšych i daručyŭšych jamu deklaracyi, dla padačy jajo pawiatowamu Školnamu Inspektaru nastupnaj formy:

Spis

Hramadzian wioski . . . , pawietu . . . jakija na podstawie raspardžeńnia Min. R.S. i P.A. z dnia 7.I 1925 h. skłali Školnamu Inspektaru ŭ . . . , deklaracyi ab żadańni nawučańnia dziećaci u rodnaj biełaruskaj mowie i spis dziećaci školnaha ŭzrostu.

Imia i prożwišča bački ci matki, ci praŭnaha apiakuna	Imiony dziećaci padadz. u deklaracyi
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10

Paŭnamocnik pawinien ad siabie napisać da Školnaha Inspektara zajawu nastupnaha źmiestu:

Panu Školnamu Inspektaru ŭ mieście

Paŭnamocnika žycharaŭ wioski hm. pawietu

(imia i prożwišča)

Zajawa.

U związku z raspardžeńniem Ministra Relihiŭnych Spraŭ i Publičaj Aświety z dnia 7.I 1925 h. u sprawie školnaha ŭstawy z dnia 31.VII 1924 h., ja niżej padpisany paŭnamocnik sialan wioski hm., pry hetym pierasylaju padpisanyja i zawieranyja deklaracyi ŭ liku

št. na dziećaci, u sprawie biełaruskaje wykładowaje mowy ŭ škole ŭ wioscy hm.

Adnačasna padaju da wiedama, što ŭsie deklaranty daručyli mnie infarmawać inspektarat ab patrebnich jamu datkowych danych.

Dnia . . . 1928 — 9 h.

(podpis)

Padpisaŭšy hetuju zajawu *paŭnamocnik sam* ułasnaručna pawinien usie daručanyja jamu deklaracyi z swajej henej zajawaj złażyć pawiatowamu Školnamu Inspektaru, trebujący na heta ŭsio ad Inspektara pakwitawańnia, abo wysłać hetyja deklaracyi z zajawaj piśmom paleconym, (zakaznym), pakidajučy pry sabie spis bačkoŭ-apiakunoŭ, złażyŭšych deklaracyju.

Tolki tady adčyniać biełaruskaja ŭradawaja szkoła, abo pieratworycca istnujučaja polskaja szkoła ŭ biełaruskaju, kali bački z adnaho školnaha wokruhu padađu Školnamu Inspektaru jak možna bolš deklaracyjaŭ, a prynamsi nia mienš, jak na 40 wučniaŭ, što chočuć, kab ich dziećki wučylija ŭ biełaruskaj mowie.

Dyk niachaj kożny Bielarus — bačka dziećaci školnaha ŭzrostu spoŭnić swoj hramadzki i maralny abawiazak adnosna rodnaj szkoły. Čym bolš budzie padana deklaracyjaŭ na biełaruskaju szkołu, tym bolšaja budzie peŭnaść jaje atrymać.

J. P.

Z biełaruskaha žyćcia. Z BIEŁARUSI PAD POLŠCAJ.

Zwalnieńnie z wastrohu A. Kančeŭskaha. Hetymi dniami zwolnieny z wastrohu hram. A. Kančeŭski, wiedamy biełaruski hramadzki dziejač. Hram. Kančeŭski prasiadzieŭ u wastrozie čatry hady. Zasudżany byŭ za prynależnaść da Bielaruskaj Rewalucyjnej Arhanizacyi.

Kalendar-knička na 1929 hod. Na dniah wyjdzie ŭ świet biełaruski kalendar-knička na 1929 hod Wydawieckaha T-wa. Żmiest wielmi bahaty. Knička budzie kaštawać mienš bolš 1 zł. 50 hr.

Nowyja kniżki. — Wyšli z druku i pastupili ŭ prodaż kniżki: „Рунь Вєснаходу” — zbornik wieršaŭ paeŭtaŭ i piśmieńnikaŭ Zach. Bielarusi; i „З сучаснае прозы Нямеччыны” — M. Hnatyška, pierakład z ukrainskaje mowy A. Bartula. Abiedźwie kniż-

Uładysłaŭ Kazłoŭščyk.

Ab fizyčnym wychawańni ŭ Bielarusau.

(Hladzi „Bieł. Krynicu” Nr. 52)

Jakuju-ż systemu fizyčnaha wychawańnia pawinny ŭziać Bielarusy ahulam?

Bielarusy pawinny mieć takuju himnastyčnuju systemu, jakaja-b wylačyła jaho fizyčnyja i duchowyja niastačy. Systema hetaja pawinna być asnowana na ścisłych nawukowych dziejnikach, heta značyć ŭsie himnastyčnyja ruchy pawinny być widawočna karyсны i hetaja karyść musić być dakazana na asnowie anatomii, fizyjalohii i psychalohii. Mnje zdajecca, što my, Bielarusy, wybirajučy himnastyčnuju systemu, pawinny ŭziać za asnowu Šwedskuju systemu Linha i jaho syna Hjalmar, jakaja apirajučysia na nawukowych dziejnikach pazwolić nam wybrać, abo wykinuć peŭnyja ruchy niekaryсны, abo i karyсныja, ale nia kożnamu.

Anatomičnyja, fizyjalohičnyja i psychalohičnyja dośledy pakažuć nam, jakija himnastyčnyja ruchy peŭnaj asobie jość patrebnija, a jakija nie patrebnija.

Anatomija nam dakładna budzie apisywać pasobnyja častki čalawiečaha ciela i wučyć, jakaja pawinna być zależnaść henych častkaŭ adna ad druhaj. Znańnie budowy čalawiečaha ciela pazwolić nam dahledzić nienormalnyja žywiščy ŭ im, što časta moža paŭstać dzieła ad’jomnych upływaŭ što-dziennaha našaha žyćcia, naprykład: pachyłaŭ poštać, adno plačo wyšej druhoha, prywyčka kidańnia i wykonawańnia inšych pracaŭ tolki prawaj rukoj, brydki chod i h. p.

Takija nienormalnaści mohuć dla arhanizmu zaškodzić, nie pazwalajučy prawidlowa dziejać unutrannym orhanam ciela, a nawet mohuć wytwarzać chwarašliwy stan.

Na asnowie anatomii my wiedajem, što što-dziennaje žyćcio zmušaje niekataryja muskuly być praz daŭšejšy čas skurčanyimi, dyk dzieła hetaha musima praz himnastyku ich wyciahać, kab dawiaści da narmalnaj daŭžyni, pamahajučy hetym sposabam narmalnemu biehu krywi, adżyŭlajučaj hetyja muskuly.

Fizyjalohija, h. značyć nawuka ab dziejańniach orhanaŭ ciela, wučyć nas, jak himnastyčnyja ruchy pawinny być zholdny z dziejańniem henych orhanaŭ, a imienna — himnastyčnyja ruchy nie pawinny pieraśkadžać sprauŭnamu dziejańniu orhanaŭ ciela, a nawywarat — pawinny pamahać ich lepšamu dziejańniu. Halaŭnymi takimi dziejańniemi našaha arhanizmu jość dychańnie, bieh krywi i trawieńnie. Fizyjalohija jašče skaža nam, jak pawinny my karyсны upływać na našuju nerwowuju systemu.

Psychalohija znoŭ daść nam peŭnyja wiestki ab dziejańni zroku i słucho. Hetaja dziejańnie chutka pawialičywjajucca ad peŭnych himnastyčnych wučeńniaŭ, pieradusim ad ruchawych tawaryskich hulniaŭ i thraŭ, jakija jość dobraj himnastykaj chutkaj ar’jentacyi i panatrawańnia.

Psychalohija taksama pamoža da paznańnia bolšaha, ci mienšaha wyrableńnia siły woli, jakaja himnastykujecca praz zmušańnie wykonywać tyja ruchy, jakija patrabujuć wytrywałości i chacieńnia. Naahŭ wychawańca-maralnaja karyść fizyčnaha wychawańnia wynika z nawuki psychalohii. Dyk wybirajučy dla Bielarusau himnastyčnuju systemu, treba apiracca pieradusim na psychalohiju, jakaja pamoža dabrać takuju himnastyčnuju systemu, jakaja-b wykaraniła niastačy našaha charakteru i byla-b datarnawana da psychiki našaha narodu.

Šwedskaja systema, aprača taho, što jość ścisła abapiortaj na anatomii, fizyjalohii i psychalohii, starajucca asiahnuć ahulnuju zholdnaść metaŭ fizyčnaha wychawańnia: fizyčnuju, estetyčnuju i maralnuju. Takaja zholdnaść moža wytwaracca dziakujučy tym wymoham, jakija stawić Šwedskaja himnastyka kożnamu himnastyčnamu ruchu, a imienna:

kożny ruch treba wykanać z ekanamičnym zachawańniem siły, h. značyć, što impuls nerwowy, uwodziačy ŭ ruch peŭnyja muskuly, pawinien być zholdny z siłaj, jakoj chočam wykanać peŭny ruch. Tady dla wykanańnia jakoha-niebudź ruchu tracim tolki stolki enerhii, skolki wymahaje heny ruch. Heta nas wučyć z adnaho boku śanaŭać swaje siły, nie pazwalajučy chutka zmučycca, z druhoha boku — wučyć panawać nad saboj, što jość nieadzoŭnaj patrebaj kożnamu ŭzrosłamu čalawieku.

Šwedskaja systema wymahaje jašče, kab kożny himnastyčny ruch byŭ wykany hruntoŭna, dakładna, bo tolki taki ruch himnastykuje nia tolki wierchnija stał muskulaŭ, ale i ŭsie nawet najmienšyja.

Ważnym jašče jość toje, što treba himnastykawać abiedźwie pałowy ciela. Dziakujučy hetamu možna asiahnuć poŭnuju symetryju ciela i pazbycca škodnaj prawaručnosti, ad jakoj robicca naahŭ slabšaja lewaja pałowa našaha ciela.

Ważnaj prykmietaj Šwedskae systemy jašče jość toje, što ruchy, jakija pawodle jaje wykonywajucca, jość praktyčnyja, uziatyja z što-dziennaha žyćcia. Ruch — nia majučy ničoha supolnaha z žyćciom, a dzieła hetaha ŭ swajej asnowie sztuczny — nie pawinien uwachodzić ŭ prahramu racyjonalnaje himnastyki.

Ad’jomnym, što možna skazać ab Šwedskaej himnastyčnaj systemie, jość toje, što jana manatonna, nia ma ŭ joj żyćciowaje wiasiołaści.

Uziaŭšy ŭsio wyżskazanae pad uwahu, treba skazać, što Bielarusam najlep adpawiadaje Šwedskaja systema. Adnak drenna zrabili-b my, kab uziali całkom i na śłapoje pryarnawali da nas hetuju systemu.

Bielarusy majuć inšy charakter i inšyja fizyčnyja i duchowyja niastačy. Dyk treba ŭziać Šwedskuju systemu tolki za asnowu našaha fizyčnaha wychawańnia i pryarnawać jaje da biełaruskich patreb, biaručy pad uwahu niastačy ŭ charaktery Bielarusy. Inakš — my pawinny apiorcisia bolš na psy-

ki wydawnia Bielaruskaha Wydawieckaha T-wa.

Wyšla tak-ža kniżka „Z Majho Wakonca” — St. Stankiewiča, zmiaščajučaja wieršy: patryatyčnyja, z wiaskowaha žyćcia, abraźki pryrody, pieśni kachańnia, nastroi i roznyja. Wydańnie I. Hapanowiča. Pradajecca ŭwaśsić bielaruskich kniharniach, Haloŭny skład: kniharnia Stankiewiča, Wilnia, Wostrabramskaja 2.

— Wydawieckaha „Chr. Dumki” prystupila da druku bielaruskaha katalickaha kalendaryka na 1929 h. dla bielaruskaj moładzi. Zmiest kalendara budzie wielmi roznarodny i cikawy.

Żjezd pradaŭnikoŭ B. Ch. D. Centralny Kamitet Bielaruskaj Chryścijanskaj Demokracji atrymaŭ z ministerstwa daźwoł na Żjezd pradaŭnikoŭ B. Ch. D., jaki adbudziecca 25 listapada ŭ sali Biel. Inst. Hasp. i Kultury z nastupnym paradkam dnia:

I. U hadz. 10 ranicaj bielaruskaje nabaženstwa ŭ kaściele św. Mikałaja. II. U hadz. 11 ranicaj narady ŭ sali Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury (Wostrabramskaja 8 — 1) z nastupnym paradkam:

1. Referat ab Ideologii B. Ch. D. (pračytaje ks. W. Hadleŭski); 2) Pierahlad prahramy (referuje pas. A. Stepowič); 3) Sprawadzača Ŭradu (pas. P. Karuza); 4) Dakłady z miascoŭ; 5) Pierawybary Centr. Kamitetu; 6) Arhanizacyjnaja sprawa (referuje stud. prawa J. Šutowič); 8) Biahučyja sprawy. Zaprosiny pradaŭnikom na Żjezd użo razasłany.

Čarhowyja dźwie lekcyi z bielarusaznaŭstwa, ładžanyja Biel. Studenskimi Sajuzam, adbuducca ŭ niadzielu 25-ha h.m. u sali Biel. Instytutu Hasp. i Kult. Čytajuć: 1. hr. J. Sawicki — na temu „Staradaŭnaja tarhoŭa ŭ Połacčynie i jaje značeńnie”; 2. ks. A. Stankiewič — na temu „Narysy z bielaruskaj etnohrafii” (praciah).

Pačatak a hadz. 4-j p. p. Uwa- chod wolny.

Nowy dohtar Bielarus. U subotu dnia 24-ha h.m. a hadzinie 1-j pa paludni na Wilenskim Uniwersytecie adbudziecca ŭračystaja pramocypa na dochtara usich lekarskich nawuk hr. Jazepa Żuka — Siabry Bielaruskaha Stud. Sajuzu i siabry B. Ch. D. Hr. J. Żuk — sialanski syn, radziŭsia ŭ 1901 hodzie ŭ wioscy Jaginty, Sakolskaha paw. Horadzienskaj hub. Siaredniju aświatu zdabyŭ u polskaj dziaŭaŭnaj himnazii ŭ Horadni. Budu- čy wučniem himnazii, naležaŭ da istnajučaha pry himnazii hurtka bielaruskaj wučniŭskaj moładzi.

U 1922 hodzie ŭstupiŭ na Wilenski ŭniwersytet. Budu- čy studentam naležaŭ da Bielaruskaha Studenskaha Sajuzu. U apośnich hadoch naležyć da Bielaruskaj Chryścijanskaj Demokracji, u Centralnym Kamitecie, jakoj zasiadaje da apośniaha času. Hr. J. Żuk ciešycca dobraj apinijaj jak z bo- ku hramadźianstva, tak i studenstva. Nowamu dochtaru žadajem pamys- naści ŭ žyćci i pašpiechu ŭ pracy na niwie lekarskaj i hramadzka-bielaruskaj.

U subotu 24 i ŭ niadzielu 25.XI. siol. h. u sali Biel. Instytutu H. i K. ŭ Wilni, Wostrabramskaja w. 8 — 1 adbudziecca:

SPEKTAKL - WIEČARNA,

ładžanaja Bielaruskim Narodnym Teat- ram na karyść Biel. Studenskaha Sajuzu U prahramie:

„ZALO TY” — kamed. u 3 ak., paśla ahułnyja skoki.

Pačatak punktualna ŭ 8 hadz. uwiečary.

Z RADAWAJ BIELARUSI.

Traktary dla B.S.S.R. U biahu- čym 1928-29 hodzie ŭ B.S.S.R. bu- dzie prywiezienaa 55 traktaroŭ. Usie traktary, jak padaje „Čab. Bel.”, poj- duć dla zabiešpiečeńnia sawieckich i kalektyŭnych haspadarak. I tam u pier- šuju čarhu turbujucca ab dwaro- ch, a sielanin niachaj čakaje.

Utwareńnie kalanizacyjnaha fon- du ziamli. U 1928-29 hodzie namia- čajecca ŭ B. S. S. R. absledawać 1.500.000 hekt. bałotnych i inšych ploščau dla wyjauleńnia kalanizacyj- nych fondaŭ. U nastupnym hodzie na- mierana padrychtawać 3450 hekt. ba- łotnych abšaraŭ pad kalanizacyju.

Bielaruskaja kniha zahranicaj. Uprawa dziaŭaŭnaha handlu B.S.S.R., jak padaje „Čab. Bel.”, prystupaje da wywazu zahranicu bielaruskich, ży- doŭskich i inšych knih Bielaruskaha Dziaŭaŭnaha Wydawieckaha. Užo wia- ducca pierahawory z čečaslawackimi knižnymi firmami ab wywazie tu- dy bielaruskich knih, na jakija tam jość wialikaje zapatrabawańnie.

Ataka na relihiju. „Čab. Bel.” padaje, što komunistyčnyja arhaniza- cyi žbirajucca pašyryć prociŭ-relihi- niju ahitacyju. U hetym (musić hie- neralnym) pachodzie prociŭ relihii kamsamoł žbirajecca puścić u chod usie mahčymyja pryłady: radyjo, kinote- atry, adpawiednuju literaturu i ŭsialaka- ha rodu inšymi sposabami wiaści prociŭ- relihijnuju prapahandu. Jak widać, ba- račba z relihijaj kamsamołu nia wiel- mi ŭdajecca, kali arhanizujuć taki

Z Niezależnej Litwy.

Arhanizacyja Wilenčykaŭ u nie- zaleźnaj Litwie prawodzie niazwyčajna ażyŭlenuju akcyju. Ad peŭnaha času z inicyjatywy hetaj arhanizacyi adby- walisia zbory achwiar, pryznačanych na fond im. Basanowiča. Jak padaje „Lietuwos Aidas”, da 1 listapada siol. h. sabrana na hety fond 39.910 litau 67 cent.

Uradawaja dapamoha dla sia- lan paciarpieŭšych ad nieŭradžaju. Aprača tych kredytaŭ, jakija wyznača- ny litouškim ziamielnym bankam dla haspadarak paciarpieŭšych ad nieŭra- džaju, litouški ŭrad šukaje nowych kredytaŭ na kuplu pošaru ŭ 1929 h.

Pawodle sabranych wiestak, kab zabišpiečyć ziamielnyja haspadarki ŭ pošar, treba 2 miliony lit.

Da hetaha času užo ŭ uradowych ustanowach wyznačana 638 tysiać lit. Koźnaja haspadarka ŭciarpieŭšaja ad nieŭradžaju мае prawa atrymać 1000 litau pażycki, plaćacy za jaje 5 proc. u hod. Hrošy atrymliwajuć sielanie praz kooperatyŭnyja arhani- zacyi. Pawodle niaspraŭdžanych wie- stak naahuł treba budzie wydać sia- lanam kala 10 milionaŭ litau.

Nowy twor u bielaruskaj mo- wie. Užo skončana i pryhatawana da duku nowaja kniha ŭ bielaruskaj mowie pad zahołoukam „Litwa”.

Jak nazowa knihi „Litwa”, tak i toj fakt, što jana napisana ŭ bielu- skaj mowie, jasna pakazywajuć na metu napisania hetaj knihi.

Litouški narod — heta toj susiedni z nami narod, z jakim u swoj čas ra- zam budawali swajo hramadzka-pali- tyčnaje žyćcio, z jakim zlučyła nas sama historyja i palityčnyja darohi jakoha ŭ mnohim adnolkawija z na- šymi. I ciapier hetyja dwa bratnija na- rody pawinny ŭzajemna cikawicca swaim žyćciom, jak heta bylo i ŭ mi- nułščyni.

Blizka što koźny hramatny Lit- win rozumieje bielaruskaju mowu i pry žadańni мае mahčymaść azna- jomicca z bielaruskim adradźenskim rucham, z bielaruskaj kulturaj i ży- ćciom, ale niamahaj Bielarus razu- miejuć litoušskuju mowu i dzieła taho, kab i Bielarusam dać mahčymaść az- najomicca jak z žyćciom litouškaha narodu, tak i z pastupowym raźwi- ciom litouškaj dziaŭaŭnaści, hramadz-

wialiki prociŭ-relihiyny pachod i moż- na skazać z peŭnaścij, što pieramo- hi nad relihijaj nie asiahnuć.

kaści, kultury, pramysłowaści, tarhoŭ- li i h. d., Bielaruski Centr u Litwie i nadumaŭ apracać wyšej uspomi- nenuju knihu ŭ bielaruskaj mowie. Aŭtar knihi-inżynier K. Duż-Du- šeŭski, supracouńcaŭ B. Barysowič.

Kniha мае być dobra ilustrowa- naj i budzie mieć kala 300 drukawa- nych bałon.

Bazyluk.

Z Polšcy.

Pasiedzańni Sojmu i Senatu, jak my užo pawiedamlali, paśla let- niaha pierarywu pačalisia 31.X siol. h. i adbywajucca ciapier. Na paradku dnia znachodzicca razhlad budžetu na 1929-30 hod.

10 hetaha miesiaca Sojm i Se- nat paświaciŭ swaje pasiedzańni świat- kawańniu 10-ch uhodkaŭ niezaleźnaści Polšcy. Bielaruskija i ŭkraińskija pa- sły z senatarami, jak my užo pawie- damlali, u światkawańni niezaleźnaści polskaj dziaŭaŭny ŭdziełu nia brali. Mi- ž inšymi sprawami — maršalak Soj- mu abwieściŭ damahańni prakuroraŭ ab wydać sudu šmat jakich pasłoŭ. U lik hetych pasłoŭ papadajuć bielu- skija pasły: Dwarčanin i Wałyniec — za toje, što wykazali spaćućcio asu- dżanym hramadźistam paśla ad- čytańnia nad imi prysudu.

Bielaruska-ŭkraiński pasolski klub unios prapazycyju u sprawie dapamo- hi dla žycharstwa Wilenščyny i nieka- tarych pawiećau Nawahradščyny, jakoje ŭciarpieła ad nieŭradžaju i stychijnych katastrofaŭ.

Padana tak-ža i pryńata Sojmom prapazycyja ŭ sprawie biezadkłada- adčynieńnia bielaruskaj himnazii ŭ Ra- daškawiech. Pasoł Mackiewič, ma- narchist, redaktar hazety „Słowo”, u swajej pramowie, miż inšym, padčyr- knuŭ, što zakryćcio Radaškaŭskaj him- nazii ŭwachodziła ŭ plany tej častki bielaruskaha „hramadźianstwa”, jakaja stała na punkt hledžańnia „sanacyi” polska-bielaruskich adnosinaŭ.

Dnia 16 hetaha miesiaca pasoł Wałyniec (Bielarus), u swajej pramo- wie ŭspomiŭ, miż inšym, wyšej pry- wiedzienyja słowy pasła Mackiewiča, dadajuć, što pad hetymi bielaruskimi „sanatarami” treba rozumieć J. Stankie- wiča, R. Astroŭskaha i inšych.

U sprawie krywawych padziejaŭ u Lwowie, u Sojm uniesieny aź try špiešnyja prapazycyji. Prapazycyja ŭkraińskich pasłoŭ damahajecca: 1) razśledawańnia sprawy niazwyčajnaj kamisijaj, 2) udaleńnia z pasady waja- wody, 3) achowy žyćcia i majemaści

chalohiju, jakaja pakaža nam, jak pry pomačy fizyč- naha wychawańnia my pawinny razbudzić u Bielu- rusa tyja duchowyja prykmiety, jakija ŭ jaho mała raźwity, — a imienna: treba razruchać nahrama- džanuju ŭ jaho žyćciowuju siłu, zrabić charaktar Bielarusa bołš čwiordym i stanoučym, uzwyści ja- ho pakornuju dušu da ambicyi i hordaści, wyhnać z jaho pryhonnuju dušu, nie pazwalajuču jamu trymacca i ŭwažać siabie na raŭnie z „wialikimi” hetaha światu.

Usie hetyja prykmiety ducha možna asiahnuć praz fizyčnaje wychawańnie, biaručy za asnowu Šwedskuju systemu, kładučy pry hetym nacisk na adzin z jaje dziejnikaŭ — psychalohiju. Heta moż- na asiahnuć takim sposabam, što usie himnastyč- nyja ruchy Šwedskaje himnastyki abramawać u ta- waryskija ruchawija hulni, ihry i sporty, za wyniat- kam takich ruchau, jakija, pamima taho, što jość karysny, — nia budzie mahčymaści ŭ hulniach, abo ihrach wykanać.

Tolki ruchawija tawaryskija hulni, ihry i spor- ty dajuć wialikuju wychawaŭca-hramadzkuju karyść, pobač z fizyčnaj loŭkaściju. Sama-ž štučnaja him- nastyka wyrablaje tolki fizyčnuju siłu. Dzieła heta- ha usie ciapierašnja kulturnyja narody žwiartajuć uwahu ŭ fizyčnym wychawańni pierawažna tolki na tawaryskija ihry i sporty. U hetym usich wypiera- džaie Anhlija i Ameryka.

My, Bielarusy, musim ŭ fizyčnym wychawańni žwiartać uwahu pieradusim na tawaryskija ruchawy- ja hulni, ihry i sporty. Bo ŭ hetym tolki fizyčnaje wychawańnie ŭpływaie karysna na wyrableńnie hra- madzkaści. A nam bołš, jak kamu inšamu, treba pryswajwaje dziejnik hramadzkaaha žyćcia. U tawa- ryckich ihrach i sportach učasnik wučycca, dla ahułnaha dabra tawarystwa, pazbywacca swajej ehoistyčnaj upartaści, tak kidajučajsia ŭ wočy ŭ na- šym bielaruskim hramadzkiem žyćci. Aprača ŭsiaho wyšej apisanaha, tawaryskija ihry i sporty demakra- tyzujuć hramadźianstva. Tut biare ŭdziel bahaty i biedny, sielanin, rabotnik i arystakrata. U sporcie

toj atrymliwaje sławu i paważańnie, chto jość fi- zyčna najlaŭčejšy i najdużejšy, kim-by jon nia byŭ z pachodžańnia.

Bielarusy majuć šmat swaich narodnych ih- raŭ, jakija zmiaščajuć amal nia ŭsie ruchy, wyma- hanaja Šwedskaj himnastynaj systemaj. Da bielu- skich hihienistaŭ, wychawaŭcaŭ naležyć sprawa da- boru rozných narodnych hulniaŭ i ihraŭ ŭ žmiest lekcyi bielaruskaje himnastyki, jakaja, jak ja užo kazaŭ, pawinna być apiorta na pryncypach Šwed- skaje systemy, z tym, što ŭsie ruchy, katoryja raic hetaja systema, — pawinny być pamahčymaści wykanyany pry pomačy tawaryskich hulniaŭ i ihraŭ. Kančajuć ab fizyčnym wychawańni, zaklikaju ŭsich świadomych Bielarusaŭ arhanizawacca ŭ himnastyč- na sportawym kirunku, pieradusim hurtawacca ŭ na- šyja skaŭtskija tawarystwy. Niachaj u koźnaj wios- cy, miastečku, pobač z kulturna-aświetytnym hurtkom, budzie jakoje niebudź i sportawaje tawarystwa.

Arhanizatar u hetym kirunku znojdzie ŭ ko- ŭnaj wioscy sotni achwotnikaŭ tawaryckich ihraŭ i sportaŭ. Sportawaja arhanizacyja najchutčej dać realnyja rezultaty i padniasie fizyčna i maralna na- šuju moładź!

I śmiela možna skazać, što kali ŭ našaj za- nanaj Bačkaŭščynie raspaŭsiudzicca ahułna sport, skaŭtstwa i h. p., naš kraj budzie krajem wołataŭ za lepšuju dolu sabie i ŭsiej ludzkaści.

Dyk uzmacniaj, Bielarus, siłu dzietak swaich, kab mahli ŭsie hrudźmi baranić praŭ Twaich.

Kab mahli za Ciabie ŭsie haroj pastajać, a ŭ patrebie, u biadzie i žyćcio na’t addać.

Kaniec.

LITERATURA,

z jakoj aŭtar karystaŭsia pry napisańni fizyčnaha wychawańnia:

B. Ластоўскі, — Гісторыя Беларускай (Крыўскай) кнігі. Коўна, 1926 г.

Е. Р. Романовъ, — Бѣлорусскій сбор- никъ. Выпускъ восьмой и девятый. Бытъ Бѣлорусса. Вильна, 1912 г.

У. Ігнатоўскі, — Кароткі нарыс Гісто- рыі Беларусаў. Вільня, 1921 г.

Lucjan Rydel, — Dzieje Polski.

Dr. Eugenjusz Piasecki, — Dzieje wy- chowania fizycznego. Lwów, Kraków, Warszawa 1925 г.

Л. Чарняўская, — дзяцінныя гульні. Вільня, 1919 г.

Wojskowy Instytut naukowo-wy- dawniczy, — Zabawy i gry ruchowe dla wojska. Warszawa 1922 г.

Regulamin wychowania fizycznego. Warszawa, 1922 г.

J. Junggraf, — Wychowanie fizyczne w woj- sku. Warszawa, 1924 г.

И Бельярминовъ, — Элементарный курсъ всеобщей Русской исторіи. С. Петер- бургъ, 1910 г.

Dr. Bulas, — Taniec u Greków i Rzymian. Kurjer literacko-naukowy, 1927 г.

Dziennik Bydgoski z 1927 г.

Maje zapiski z Historji Bielarusi, wykładana j W. Łastoŭskim na pieršych wučycielskich kursach pry centralnej radzie Wilenščyny i Horadziensčyny ŭ 1919 hodzie.

Abawiazkam koźnaha świadama ha čytača „Biel. Krynicy” jość uwažna čytać samomu i druhich za- achwočywać da čytańnia swaju rodnuju hazetu.

ukr. nasilnictwa i 4) adskadawania paciarpleuśym.

Polskich pasłoŭ jość dźwie prapazycy: klubu „adżinki” — dziaŭaŭnaja ŭ spakojnym tonie damahajecca razsledawaŭnia sprawy z usimi wynikami. „Klub narodowy” — damahajecca kary dla biezpasrednych spraŭcaŭ i polityčnych arhanizacyjaŭ i „zawieszenia” dziejności ukr. tawarystwaŭ, asabliwa „Sokola”.

Rewizii i aryšty ŭ Zachodniaj Ukrainie. Pašla zabureŭniaŭ u Lwowie, jak padajuć ukraiŭskija hazety, adbylisia rewizii i aryšty ŭ Lwowie, Kałomyi, Chodorowie, Bieżeŭnach, Haličy i Jezupoli. Pryčyna rewizii i aryštaŭ — lwoŭskija zabureŭni ŭ dzień hetaha miesiaca.

Z zahranicy.

U Rumynii kala 10 hadoŭ wladziecca zmahaŭnie za ŭladu miż partyjaj liberalnaj (kapitalisty, abšarniki, kupcy i ŭradaŭcy — padobnaj da polskaj „Adżinki”) i partyjaj narodna-sialanskaj. Da hetaha času pieramahali liberaly. Zmahaŭnie sialan z liberalami mocna zawastrylasia, pieraważna ŭ hetym hodzie. Sialanskaja partyja zahranizawała cely čarod wializarnych masowych manifestacyjaŭ, ab jakich my pawiedamlali (pamiż inšymi manifestacyja ŭ Alba Julija, u jakoj pryjmała ŭdział bołš 150 tysiač sialan). Niezważajuć na heta, liberaly ŭlady z swaich ruk nia puścili. Ale pryjšła sprawa pażyčki zahranicnaj, jakoj Rumynija na hwałt patrabuje. Urad, jaki znachodziŭsia ŭ rukach liberalaŭ, pačau šukać apory ŭ narodzie, kab zahranicnyja kapitalisty wieryli, što hrošy ich — pażyčanyja Rumynii — nie prapaduć. Dyk woś tut sialanskaja partyja i wykarystała palažeŭnie ŭ dziaŭaŭnie, zajaŭlajuć, što pażyčki nia prymaje, pakul budzie ŭlada ŭ rukach liberalaŭ. Pašla hetak pasfanoŭki sprawy, liberalny urad, na čale jakoha stajaŭ p. Bratjanu, padaŭsia ŭ adstaŭku, a Rehiencyjnaja Rada, jakaja zamiasčaje małaletniaha karala, daručyla stwaryć urad pawadyru sialanskaj partyi p. Maniu. Hety sialanski pradstaŭnik p. Maniu ŭtwaryŭ urad, jaki składajecca tolki z siabraŭ sialanskaj partyi. Nowaŭtwaryŭšamusia sialanskamu ŭradu zahranicnyja kapitalisty zajawili, što hrošy dla Rumynii pażyčać, čym dakazali, što majuć dawier da ŭradaŭ sialanskich, a nia ŭradaŭ biurokracyi. Hetakim sposabam rumynskija sialanie dajšli da ŭlady.

U ZI. Št. Ameryki 6 hetaha miesiaca adbylisia wybary prezidenta. Na prezidenta wybrany Horbert Hoover. Kandydataŭ na prezidenta było dwuch. — Hoover i Smith. U wybarach na prezidenta Hoovera adyhrali wializarnuju rolu kabiety, bo Hoover jość pracuŭnikom uwiadzieŭnia prawa ŭ Amerycy wyrabu i pradaży spirtynych napitkaŭ, a Smith žyjaŭleccca pryčilnikom uwiadzieŭnia hetakaha prawa — (u Amerycy praz uwieś čas wialikaj wajny i čapier zabaroniena wyrablać alkoholnija napitki i ich pradawać). Dyk kabiety amerykansija, nia chočuć, kab mužčyny papiwali harelačku, — hałasawali za Hoovera. Dziakujuć wialikamu zacikaŭleŭniu ŭ wybarach kabiet, katorija masowa z pačuściom abawiazku išli na wybary i hałasawali za Hoovera, hety apošni staŭsia wybrany na prezidenta.

U Francyi dasiulešni urad padaŭsia ŭ adstaŭku. Pryčynaj adstaŭki — sprytnaja apazycijnaja palityka Kajo. Nowy urad utwaryŭ sučasny staršynia ministraŭ Poincare. Sprawy palityki zahranicnaj astalisia ŭ rukach taho samaha Brianda. Francuskij radykały, na čale z Herriotam, u skład nowaha ŭradu nie ŭważyli. Urad Poincare ŭ parlamencie maje susim małuju bołšasć hałasou. Dziela hetaha nihto nie warożyć jamu doŭhaha istnawaŭnia.

U S.S.R.R. 7 kastryčnika siol. h. (pa staramu stylu) adbylosia ŭwiatkawanie adzinaccatych uhodkaŭ kastryčnikawaj rewalcui. Pry hetaj nahodzie, kamunistyčnyja arhanizacyi ŭwa ŭsiech dziaŭaŭwach raskinuli pabolšajuju por-

PATREBA RODNAJ MOWY ŭ ŠKOLE.

W. Padwarancy, Turhielskaj hm., Wil. Trockaha paw. U našaj wioscy jość polskaja paŭšechnaja škola. Wučacca ŭ joj našy wiaskowyja dzieťki Bielarusy. Najhoršaja biada, što dzieťki našy polskaj mowy nia znajuć ani ŭ zub. Wučycielka choć moža i znaje našu bielaruskuju mowu, ale-ż da našych dzieťak pa-bielarusku ani huhu. Mučycca wučycielka, a jšče bołš mučacca našy dzieťki, nie rozumiejuć polskaj mowy, u jakoj pramaŭlaje da ich wučycielka. Nawuka ŭ takich warunkach, peŭnie, wielmi trudnaja, a prosta i niemahčymaja. U hetaj sprawie dzieťki susim niawinawatyja, časta cierpiać niezasaŭžanyja ad wučycielki školnija kary. Našto-ż heta mučyć wučycielku, a jšče bołš našych dzieťak. Ci nia lepš było-b uwaścić ŭ školu dla bielaruskich dzieťak wykładowuju mowu dla ich zrazumieľuju — bielaruskuju. Tady-b i nawuka lepš pašla ŭpierad, nia mučylisia-b i wučycielka i našy dzieťki. A. U.

POLSKAJA WIERA.

Dwareckaja hm., Nawahradzkaha paw. Ci heta sumyśla, ci nie raźbira-jecca naš hminny pisar p. Liniuta py-tajućysia ŭ interesantaŭ, jakoj wiery. Pisar p. Liniuta 13. X siol. h. u ad-naho 18 hadowaha čłapca pytaŭsia, jakoj wiery — polskaj ci prawasłaŭnaj? Sapraŭdy dźiuna, što hminny pisar i nia wiedaje taho, što polskaj wiery nia ma.

U našaj Dwareckaj hminie 13. X. siol. h. adbylisia wybary wojta. Na wojta wybrany świadamy Bielarus, hram. W. Laskoŭski. Pry wybarach byŭ i sam Nawahradzki Starasta.

MAŁAČARNIA BIEZ ADPAWIEDNAHA KIRAUNICTWA.

Opsa, Brasłaŭskaha paw. U nas jość małačarnia. Kirawaŭ joj špiersa p. N. Čapier staŭ kirawać p. O. Ale p. O. niejak pakirawaŭ tak, što małačarnia zachistaŭsia. Takoj ustanowaj kirawać treba ŭmieć. Dyk radzim p. O. pawučycca, a na hety čas pakul p. O. nawučycca, treba kab kirawali małačarnia tyja ludzi, katorija do-bra znajuć małačarskija sprawy.

L. Z. PATREBNY TOLKI DZIEJAČY, HRAMADZKA NIAZNANYJA LUDZI — HETA SYREC DLA ABROBK.

Lida. Dawiedaŭšysia ad hram. St. W., što pasol Janka Stankiewicz

cyju praklamacyjaŭ i wywiešywali, dzie zmahli, čyrownija ściahi. Radawija palityki z wialikaj radaścij witali wiestku ab wychadzie wialikaha kniazia Mikalaja Mikalajawiča, prabywajučaha ŭ Paryży (Francyja), z rasiejskaha emihracyjnaha kamitetu; hety-ż Mikalaj Mikalajewič zajawiŭ publična, što nia dumaje zmahacca z maskoŭskim radawym uradam.

U Łatwii dasiulešni urad padaŭsia ŭ adstaŭku. Utwareŭnie nowaha ŭradu prezident republiki daručyŭ socyjał-demokratam. Polskija palityki čakajuć u Łatwii ŭradu sialanskaj partyi, jakaja pry sučasnym składzie parlamentu nia maje nadziei hetaha asia-hnuć. Kali da ŭradu ŭ Łatwii dojdzie socyjalisty, — trudna spadziawacca dobrych wynikaŭ z pierahaworaŭ polska — łatwijskich u sprawie dahaworu čyhunkawaha (žaleznadarožnaha) i handlowaha.

— U minuluju sobotu 17 i niadzie-lu 18 hetaha miesiaca Łatwija ŭwiatkawa-la dziesiatyja uhodki niezaležności swajej dziaŭaŭ. Światkawanie, jak pawiedamlajuć hazety, adbylosia wielmi ŭračysta. Henaje wialikaje ŭwiatka Łatwijskaha narodu ušanawali mnohi-ja susiednija dziaŭaŭ, wysylajuć ŭ Łatwiju na uračystasć 10-č uhodkaŭ niezaležności swaje delehacyi.

Liha Narodaŭ niezadoŭha maje raspačać swaju pradu. Na paradku dnia hetaj najbližaj sesii Lihi zna-chodzicca, miż inšymi, i sprawa polska-litoŭskaha sporu.

DA NAS PIŠUĆ.

šukaŭ pracuŭnika ŭ swaju nowaŭkry-tuju ŭ Lidzie kniharniu. Ja, — budućy biezrobotnym, — świadamy Bielarus, majuć siaredniuju aświetu, ličyŭ sia-bie adpawiednym na hetaje stanowišča i žwiarnuŭsia ŭ hetaj sprawie da sa-moha pasła Janki Stankiewiča. Ale horka rasčarawaŭsia.

Na prywatnaje pamieškaŭnie pasła J. Stankiewiča ja pryjšoŭ a hadzinie 11 dnia. Pasol Janka Stankiewicz ja-šče spaŭ, ale pračchnuŭšysia — mianie pryŭiaŭ ležaćy sa-m na ložku. Dawie-daŭšysia ad mianie ab mecie maich adwiedzin, pasol J. Stankiewicz zaja-wiŭ, što pracuŭnika ŭ kniharni ŭ Li-dzie jon maje, ale kali-b takoha patra-bawaŭ, dyk taki kandydat pieradusim musić mieć polskaje „obywatelstwo“ i musić być čalawiekam wyjawiŭšym siabie ŭžo, jak bielaruski dziejač. Usio heta wielmi piekna. Ale adnačasna na-soŭwajecca pytaŭnie: Čamu świadamy Bielarus, katory z tych ci inšych pry-čyn nia maje polskaha „obywatelstwa“, prażywajuć ŭ Polskaj dziaŭaŭ nia moža pracawać u prywatnaj bielarus-kaj kniharni „Haspadarskaha Žwiazu“? Nia dumaju, što „Haspadarski Žwiaz“ i jaho placoŭki jość kazionnymi, ale čamu wymohi kazionnyja ad pracuŭ-nikoŭ, — hetaha nie rozumieju. Dźiuna tak-ža, čamu kaniešnie treba, kab pra-caŭnik kniharni byŭ takoj asobaj, ja-kaja ŭžo wyjawiła siabie, jak bielaru-ski dziejač? Čym žyjaŭleccca arhani-zacyja „Haspadarski Žwiaz“, kali jana maje na mecie tolki wyŭoŭliwać bielaruskich dziejnych adzinak, a nie wyrablać takich? Pašla hetaha stano-wicca jasnym, što pasol Janka Stan-kiewicz adkryŭ kniharniu ŭ Lidzie z metaj palityčnaj, jak laŭsku na bie-laruskich dziejnych adzinak u swoj „Haspadarski Žwiaz“. Ale mocna su-mlawajusia, kab pasol Janka Stan-kiewicz znašoŭ naiŭnych, jakija zha-dzilisia na jaho prapazycy.

P. J. ZAKLIK DA PRACY KULTURNAJ.

Da moładzi, Dwareckaj hminy.

Darahaja moładź!

Sumna hladzieć, jak moładź prawodzieć wolny čas hulniami, zlučany-mi z p'janstwami. Časta takija p'ja-nyja hulni dawodzić da bojkaŭ, u wyniku jakich bywajuć kalectwy, wa-stroh, a najhorš — to heta spadleŭnie duš moładzi. Para kinuć i zabycca hetych niadobrych nachilaŭ. Wolny čas ad pracy štodziennaj možna wy-karystać dla pracy kulturna-aświetnaj. Arhanizujusia, darahaja moładź, u hur-tki Bielaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury i biarysia za pradu nad uz-hadawaŭniem siabie na dobrych i ka-rysnych Bačkaŭščynie hramadzan! Treba čytać swaje rodnyja bielaruskija hazety i knižki. Dziela razryŭki, treba laździe wiečaryny-spektakli i zahani-zawaŭšysia ŭ chor — piajać swaje rod-nyja piečni. Hetakaja razryŭka daś wializarnija karyści i samoj moładzi i Bačkaŭščynie. Treba tolki चाहieć hetak rabić, a pradu na hetakaj ni-wie napeŭna ŭdasca i daś wialikija plady. Dyk da pracy, darahaja moładź, sama nad saboj, dawoli hnić u ciem-ry i šukać razryŭkaŭ u harelcyl!

Urad Hurtki
Bielaruskaha Instytutu
Haspadarki i Kultury
ŭ w. Warakomščyna,
Nawahradzkaha paw.

Dziwosy i śmiachoty

z Spadarowych „chodaŭniaŭ“ u Aśmianie.

Nia tak daŭno, tydniaŭ sa dwa tamu, moža krychu raniej, a mo' i paźniej, aleniejak kala taho času kali Jan-ka Stankiewicz „chodaŭsia“ ŭ Wilni z wučniami Wilenskaj Bielaruskaj Him-nazii i studentam S. Spadar zhulaŭ „chodaŭnie“ i ŭ cichim mieście Aś-mianie.

Było heta tak:
Adnaje niadziei pryjechaŭ Spa-dar u Aśmianu. Pryjechaŭszy zajašoŭ

da adzinaha adzinieśnikaha ŭ Aś-mianie siabry „Žwiazu“ hram. K. Jak na biadu, zajašoŭ tudy i hram. D. kum hram. K. U chacie byli aprača Spada-ra, hram. K. z žonkaj, hram. D. — i inšyja susiedzi. Pačalaŭsia hutar-ka. Spadar chwaliŭsia „Žwiazam“, hram. D. naśmiachaŭsia z Spadara i „Žwiazu“. Usie inšyja słuchali. Słowa pa słowu dajšo i da „chodaŭniaŭ“. Spa-dar za kij, hram. D. plunuŭ i wyjšaŭ z chaty. Spadar za im — chacieŭ nadta-ż „chodacca“. Ŭžo na panađ-worku hram. D. daŭ Spadaru štyrchača pad bok, Spadar u kryk — „karawu!“ Zbiehliŭsia ludzi. Spadar i hram. D. wyjšli z panađworku na wulicu i pa-čalaŭsia scena. Spadar tak, hram. D. hetak, hram. D. tak, dyk Spadar he-tak — usio pierapiraliŭsia. Urešcie Spadar šmyhnuŭ z wulicy ŭ karčmu, hram. D. za im, a žeužyki — małyja padšywancy — kryčali: dziaŭży, laŭi-jaho! Hladzielniki ŭ rohat... — cha-cha...

Čapier žychary miesta Aśmiany, laŭsija na śmiechi, nia mohuć nijak nachwalić Spadara, paŭtarajućy pa-niekalki razoŭ adzin pierad druhim pachwalnija Spadara słowy: — Nu j dziwoŭnik, ale-ż i śmiachotnik — hety „nawučony“ Spadar!

Hladzielnik.

Naša Pošta.

Bazyliku B. — Materijał ad Was-atrymliwajem i pamahčymaŭci karystajem. Niekatoryja wiestki prychođiać ad Was spož-nienija, wykarystanyja ŭžo nami z presy. Z niepadawanych miajscowaj presaj karystajem. Dziakujem za pryslanija i prosim prysylać dalej.

Kandratu U. — Hrošy ŭ „Chr Dum-ku“, „Sachu“ pieradali, hazetu budziem pa-syłać pa 2 egz.

Karweckamu. — Hazetu — Wam pa-sylajem ad 1 kastryčnika akuratna. Damahaj-ciesia na poście.

Ks. Bakinoŭskamu. — Adres pieramian-ili i pasylajem pa im hazetu.

Hutaru S. — Z pryslanaha, paprawi-ŭšy, pastarajemsia skarystać. Wieršy Wašy asobna ŭ druk nie padchođiać. U nas poŭna jość takich wieršaŭ, jakija musim kidać u košyk. Pišcie prozaj roznyja wiestki ab Wašaj staranie.

Stryju J. — Adras Waš pieramianili, i hrošy za hazetu atrymali. Hazetu pasylajem akuratna.

Puzie. — Z pryslanych karespon-dencyjaŭ skarystali ŭ swaim čaście. Prysla-nuju čapier žmieścim.

Malcu S. — Knižki da nabaženstwa ŭ bielaruskaj mowie možacie dostać u kni-harni S. Stankiewiča, Wastrabramskaja 2. i ŭ kniharni „Pahonia“ (Zawalna 7) i kalendary taksama možacie adtul wypisć.

Durejku M. — Składku Wašu atry-mali, hazetu na pryslanija adrasu wysylajem — čakajem padpiski.

Hradalčuku. — Zamieŭt wieršaŭ pišcie lepš karespondencyi. Da druku wieršy nie padchođiać.

Kliamašewskamu A. — Hazetu Wašym znajomym wysylajem, — čakajem padpiski.

Wabiciu S. i Streminskamu ŭ Arhentynie. — Hazetu Wam pasylajem i čakajem za jaje hrošy.

Cydziku L. — Atrymali i paprawi-ŭšy skarystajem. Wielmi nas ciešyć, što ŭ Was wiaździecca pradu. Druki i zajawy wystali.

Dziadźku Jazepu. — Z wieršaŭ Wašych, paprawiŭšy, pastarajemsia skarys-tać. Pišcie da nas karespondencyi z Wašaha kutka.

Hazetu pasylajem: Jakimowiču, Kašubie, Malcu, Nawickamu, Wajciechowiču, Šturu, Kisielu K., Ziŭkiewiču i Zarembie — čakajem padpiski.

Atrymali ad: Karalonka 6 zł., Malca i Kondrata pa 3 zł., Bieluna i Brylewiča pa 2 zł. i Zwikiewiča 1 zł.

Wyjšaŭ z druk u pradaŭcacc

Bielaruski Adryŭny

K A L E N D A R

(Bielarus. Wydawieckaha T-wa)

na 1929 hod.

CANA 1 zł. 40 hr.

CHTO KUPLAJE:

Ad 10 št. da 25 št., dastaje skidki 10 prac.

25 „ 50 „ 15 „

50 „ 100 „ 20 „

100 i boľej „ 25 „

Ścienci da kalendara mnohakalornaha

mastackaha wykanaŭnia z abrazkami

rodnych malunkaŭ

cana 35 hr.

HAŁOŬNY SKŁAD:

Bielaruskaja Kniharnia, Wilnia,

Wostrabramskaja № 1.